

50
jaar

**Eenmalige uitgave ter gelegenheid
van het 50-jarig jubileum
van PRO(gressief) Sliedrecht**

MAN BIJT
WAAKHOND

13 april 2024

Wat was De Waakhond?

De Waakhond was een partijblad van Progressief Sliedrecht, ook wel infokrantje genoemd, dat in de periode 1989 tot en met 1993 veel stof deed opwaaien. Dat was ook de bedoeling van Peter Kraaijeveld, wiens idee het was. Toch was het met name Johan Blokland die de kar trok en er veel tijd aan spendeerde. Progressief Sliedrecht had al de naam een luis in de pels te zijn, De Waakhond droeg er aan bij om dat vuurtje nog wat op te stoken. De blik van de getekende hond zegt al voldoende.

Om het in perspectief te zetten -of perspektief zoals de schrijfwijze toen nog was- een omschrijving van die periode. De eerste Waakhond kwam uit in 1989, een jaar voor de gemeenteraadsverkiezingen. Peter Kraaijeveld bezette toen de enige zetel van de partij met hoop op groei. Die kwam er ook, want in 1990 werden twee zetels (bijna drie!) in de wacht gesleept. De tweede zetel werd bemand door Tom Pauw. Het waren er bijna drie. Toch kwam er een informeel derde raadslid bij in de persoon van Hanny Visser, maar dan vanaf de publieke tribune. Zij kon, naar eigen zeggen, haar mond niet houden bij het aanschouwen van zo veel lafhartigheid in de politiek.

Johan Blokland wilde met De Waakhond wel prikkelend zijn, maar wat erin stond moest wel

op de waarheid zijn gebaseerd. Bovendien diende het ook als aanvulling op wat de plaatselijke pers wel of niet schreef over de partij en de Sliedrechtse politiek. De aan elkaar geniete A4'tjes en later gevouwen A3'tjes geven nu de indruk van een schoolkrant uit de jaren zeventig, maar vergeet niet dat ook in die jaren computers nog primitief en duur waren en type- en stencilmachines nog volop in gebruik. De onderwerpen zijn divers in De Waakhond. Van de dijkversterking tot een oproep voor ecologisch bouwen- toen een linkse term, nu als duurzaam bouwen de standaard. Van een door Progressief Sliedrecht als nutteloos beschouwd duur trainings- en vormingsprogramma voor het managementteam, via een aanklacht tegen het achterstallig onderhoud aan gemeentewoningen tot aan hekelige stukken over hoe er met De Bonkelaar werd omgesprongen. Zelfs het afschaffen van de jaarlijkse kerststol voor gepensioneerde medewerkers van de gemeente kon op hoon van De Waakhond rekenen.

Toenmalig raadslid Johan Lavooij van de PvdA omschreef het krantje als 'Het keffertje dat wellicht ooit een bulldog kan worden'. Toen Johan Blokland uit de mond van burgemeester Spijkerboer optekende dat hij 'de Stationsweg maar een gereformeerd straatje vond', waren de rapen gaar. Spijkerboer had dat informeel gezegd, was zeer verontwaardigd en Johan kon de kamer verlaten.

In 1993 kwam de laatste Waakhond uit. Johan kreeg het te druk met zijn werk en misschien kwam dat met de voorgenomen eerste deelname aan het college wel goed uit. Die deelname ging destijds overigens niet door. Wel werd De Waakhond een herinnering aan vervlogen tijden, vandaar dat die voor het 50-jarig bestaan toch weer eens uit zijn hok is gekomen. Met onder andere maar liefst vier Sliedrechtse burgemeesters die laten weten wat zij van de partij vonden en vinden en nog veel meer interessante artikelen.

‘Als ik iets doe, wil ik het goed doen’

Voorzitter van het bestuur van de vereniging PRO Sliedrecht is sinds 2021 Theo Leeuwestein. Hij runt samen met zijn vrouw Désirée en zoon Roy als zorgondernemer Zorghuis Alblasserwaard. Vanuit dit zorghuis is ook Lunchroom Tikkie Bijzonder ontstaan. Daar werken onder begeleiding mensen met een beperking als nuttige dagbesteding. Hij is diep onder de indruk van hoe goed de mensen zich daar ontwikkelen. Tikkie Bijzonder is ook de plek waar wij ons goed bezochte PRO-spreekuur houden. Kortom, tijd om onze voorzitter aan het woord te laten:

“Mijn geschiedenis met PRO Sliedrecht gaat ver terug. Ik ben nostalgisch aangelegd dus ik weet nog dat ik weleens een biertje heb gedronken in de Tapperij van Paul Koot, een van de oprichters vijftig jaar geleden. Ook volgde ik de lokale politiek destijds; Peter Kraaijeveld en Bram de Winter, de laatste is er helaas niet meer. Als geboren en getogen Sliedrechter heb ik altijd wel iets met de partij gehad, was ook lid. In 2021 werd ik gebeld door Hanny Visser. Zij hadden last van onderbezetting, of ik voorzitter van de vereniging wilde worden. Een ‘ja’ kwam er niet gelijk. Ik ken mezelf, als ik iets doe wil ik het goed doen. En dat kost tijd, maar Hanny heeft me overgehaald.

Sindsdien heb ik me verdiept in vergadertech- niken, professionalisering van de organisatie, het opstellen van een beleidsplan en hoe om te gaan met speerpunten voor de verkiezingen. Hoe wil je je doel bereiken, wat wil je bereiken, op welk gebied wil je je aanpassen en waar niet? Waar liggen de sterke punten en waar de tekortkomingen? Veel vragen dus, met als doel door middel van de antwoorden structuur aan te brengen. Daar ben ik nog hard mee bezig.

Het vijftigjarig jubileum vind ik iets om trots op te zijn, ook op wat je als partij bereikt hebt. Er gebeuren altijd negatieve dingen, maar ik heb de neiging om die om te draaien naar het positieve. Er is veel gebeurd de afgelopen jaren, maar door te praten en er doorheen te manoeuvreren kun je veel bereiken. Vandaar dat ik de tijd heb genomen voor het beleidsplan, je moet een basis hebben en indien nodig je speerpunten aanpassen. Het wiel hoeft ik niet uit te vinden, dus ik bestudeer hoe andere lokale partijen in Nederland het hebben aangepakt en volg nauwgezet ook de gemeenteraadsvergaderingen online in Sliedrecht.

Om de toekomst veilig te stellen is het belangrijk er jongeren bij te halen. Om je heen kijken waar er talent is en laten zien dat je wat kunt bereiken in de lokale politiek. En dat is meer dan je denkt! We kunnen het niet alleen aan ‘de oudjes’ overlaten. Dus als je net als wij een hart voor je dorp hebt, laat het ons weten. In deze remake van De Waakhond lees je veel over het verleden, maar we denken ook aan de toekomst. Geïnteresseerd? Laat het ons weten!”

Theo Leeuwestein

‘Een lijstverbinding tussen PS, PvdA en D66? Ik heb dat persoonlijk verhinderd!’

Voormalig fractievoorzitter Peter Kraaijeveld (74) zit vol met verhalen over het verleden van PRO Sliedrecht. Niet zo gek, want hij is met een pauze van een kleine vier jaar van 1986 tot en met 2002 fractievoorzitter van de partij. In goede en in slechte tijden wist hij precies waar hij naartoe wilde en hoe hij dat wilde bereiken. De publiciteit zoeken hoorde daar zeker bij.

“Ik ben een geboren Sliedrechter. Zelfs in een stoephuisje geboren en met de naam Kraaijeveld, dus hoe Sliedrechts wil je het hebben? Ik kende Progressief Sliedrecht, wij noemden het altijd PS, al langer: Paul Koot, Floor de Jongh, Klaas de Winter en Nel Mooy. Ik was sinds 1984 raadslid voor D66 en zat altijd naast Klaas de Winter met wie ik goed kon opschieten. Toen D66 besloot zich op te heffen en op te gaan in de PvdA, werd ik gevraagd of ik zin had om toe te treden tot PS. We spraken af in een zaaltje van café-restaurant De Vlieger; later werd dat restaurant De Kock, om de overgang

naar PS te bespreken. Met een journalist erbij, tekenend voor het gemak en de vrijheid waarmee dat toen ging. En natuurlijk om er publiciteit mee te genereren.”

“Klaas en ik gingen als tandem de verkiezingen in. We waren een goed tandem, met Johan Blokland als onmisbare kracht op de achtergrond. Ik heb in die tijd ook de slogan ‘Hart voor je dorp’ verzonnen, mooi dat ze die nog steeds gebruiken. Door mijn werk als luchtverkeersleider op Rotterdam Airport met onregelmatige diensten,

kon ik niet alle commissievergaderingen bijwonen, maar had genoeg tijd om alle stukken te lezen. Ik vond het raadswerk leuk om te doen. Vier jaar later kwam Tom Pauw erbij. Wij besloten als kleine fractie om voor de krenten uit de pap te gaan: behoud van het ziekenhuis, dorpsgezicht en het Groene Hart, de dijkverzwaren, vervuilde grond rond van de oude gasfabriek aan de Rivierdijk, de Bonkelaarkwestie en op het einde De Derde Merwedehaven.”

De Waakhond

“In 1989 verzon ik De Waakhond als een partijblad waarin we alles kwijt konden wat via de pers niet lukte. Ik heb het wel verzonnen, maar voor de inhoud gaan alle credits naar Johan Blokland, hij trok de kar.” In die tijd schreef journalist Piet Hartman van De Dordtenaar een toepasselijk artikel over Peter met de kop ‘Hoogvlieger en waakhond’. Peter vloog zelf met de journalist een rondje en demonstreerde zijn werk als luchtverkeersleider. Ondertussen honderduit pratend over zijn raadswerk. “We probeerden altijd goeie quotes te hebben voor de pers. Vast item was ons protest tegen de raadsuitjes waar altijd stevig gegeten en gedronken werd. Geld opmaken ten koste van de gemeenschap voor het heil van de raadsleden vonden we maar niets. Zo kwam er een uitgebreid artikel in de krant met de titel ‘Tom en Peter eten thuis’, naar aanleiding van zo’n raadsuitje waar we niet bij waren.”

“Onze manier van politiek bedrijven was nieuw in een tijd waarin burgemeesters en wethouders nog op een voetstuk stonden. Zo gingen we flink tekeer tegen de SGP vanwege hun vrouwonvriendelijk beleid. Ik heb later begrepen dat ze in het begin bang voor mij waren vanwege onze aanpak. Neemt niet weg dat we toch goede betrekkingen hadden met de andere raadsleden. En ja, we waren ook provocatief. Zo heb ik, dat was nog onder burgemeester Hendriks, uit onvrede tijdens de algemene beschouwingen het volledige verkiezingsprogramma van PS voorgelezen. Dat duurde al gauw een half uur. Of we gingen buiten roken als we het niet interessant vonden.”

Nog meer publiciteit

Wat ik ook deed was een actualiteitenprogramma voor Radio Sliedrecht. Later werd het Merweradio, ik moet toegeven dat ik die naam ook verzonnen heb. Ik heb het zelfs voor elkaar gekregen dat een raadsvergadering op tv werd uitgezonden door de lokale omroep van Dordrecht. We hebben wel wat bereikt. Zo denk ik dat je mag zeggen dat we een eind gemaakt hebben aan vriendjespolitiek en als PS hebben bijgedragen aan de overgang naar openbare aanbesteding in Sliedrecht.”

Lijstverbinding

“Na een pauze van een kleine vier jaar had ik wel weer zin in het raadswerk. In 1997 was er sprake van een mogelijke lijstverbinding tussen PS, PvdA en D66. Dat heb ik persoonlijk verhinderd, vond dat een slecht idee. Ik wil ook nog vertellen dat ik Gerrit Venis erbij heb gehaald. Ex-PvdA-wethouder met wie ik destijds altijd in de clinch lag, maar ook een man die stevig in zijn schoenen staat en veel kennis in huis heeft van de lokale politiek. Ik vond hem een aanwinst voor de partij. In mijn laatste periode zijn we Leefbaar Sliedrecht geworden, gebaseerd op het Utrechtse model. Later werd de associatie met de Leefbaar beweging iets om spijt van te krijgen. Goed dat ze onder de naam PRO Sliedrecht verder zijn gegaan. ”

“Monika en ik zijn in 2001 verhuisd naar Brabant. Dat ik tot in 2002 in de raad zat kwam omdat ik zogenaamd in het huis van mijn zus woonde, dat kan ik nu wel zeggen. Het was ook het einde van mijn politieke ambities. Ik heb het veertien jaar gedaan en veel van geleerd, maar achteraf dacht ik wel eens dat ik veel mooie boeken had kunnen lezen in plaats van raadsstukken. Die verhuizing was een hele stap maar ik heb er nooit spijt van gehad. In Sliedrecht zit alles toch wat op elkaar. Ik ben nogal impulsief, hier is het fijn dat er niet de hele tijd op je wordt gelet. Af en toe kijk ik nog wel op de site van Het Kompas of Sliedrecht24. Nooit lang hoor, maar toch even zien wat er gebeurt. Met PRO Sliedrecht bijvoorbeeld.”

Foto: Historische Vereniging

Corstiaan Kleijwegt (76) was Sliedrechts burgemeester van 1991 tot 2001.

‘Progressief Sliedrecht was een kritische partij, heb je ook nodig in de raad’

Corstiaan Kleijwegt (76) was Sliedrechts burgemeester van 1991 tot 2001. Daarna is hij tot zijn pensioen elf jaar burgemeester geweest van Hellevoetsluis, nog steeds zijn woonplaats. Hij is na zijn pensioen nog acht maanden waarnemend burgemeester geweest in de toen gloednieuwe fusiegemeente Goeree-Overflakkee. Tot zijn 72ste heeft hij samen met zijn vrouw nog de mooiste zeiltochten in Scandinavië gemaakt, sindsdien genieten zij van de kust en hun kleinkinderen.

In november 1991 verruilde hij het wethouderschap in Velsen voor het burgemeesterschap in Sliedrecht. “Daar maakte ik ook kennis met Progressief Sliedrecht. De Waakhond kan ik niet meer voor me halen, maar ik wist wel dat het blad bestond. PS was een beetje een luis in de pels en werd in mijn tijd een meer serieuze, kritische partij. Een kritische partij heb je nodig in de raad. Tom Pauw, Peter Kraaijeveld, Hanny Visser en Lia Hertog heb ik toen meegemaakt in de raad. Tom Pauw kende ik ook van v.v. Sliedrecht waar ik destijds voetbalde.”

Makkelijk was het niet

“Het was niet echt een leuke beginperiode. Tien dagen na mijn aantreden moest ik een deel van Elektra sluiten omdat daar op dat moment in hard drugs werd gedeald. Geen leuke entree.” Een van de lastigste onderwerpen was het ziekenhuis. PS en andere partijen streden in die tijd voor het behoud van het ziekenhuis. “Het ziekenhuis was een dossier dat lag te wachten tot er een nieuwe burgemeester was benoemd. Dat was een dossier waarin Sliedrecht zijn eigen ziekenhuis verloor,

maar er een uitgebreidere polikliniek met dagbehandeling voor terugkreeg. Dit was politiek-bestuurlijk gezien een van de lastigste klussen. Achteraf kun je zeggen dat Sliedrecht eigenlijk een voorloper was. Inmiddels is het namelijk normaal dat je dagbehandelingscentra dichtbij hebt en voor zwaardere behandelingen naar het ziekenhuis gaat, in ons geval naar Dordrecht. Punt is dat die hele ontwikkeling toen nog in de kinderschoenen stond, dus nee, makkelijk was het niet.”

“Een ander lopend dossier was De Bonkelaar. Hier was de strijd al gestreden toen ik aantrad. Ik herinner mij nog de commotie over een optreden van de London Knights, dat bracht het dorp in rep en roer. Over het voortbestaan van De Bonkelaar waren de meningen verdeeld, ik vond het tragisch dat het ophield te bestaan. Ook voor de dorpshuisfunctie die het had kunnen vervullen. Zoiets hoort middenin de gemeenschap, niet buiten het centrum zoals De Lockhorst. Goed dat de Lockhorst er is, maar een dorpshuis is het niet echt geworden.”

Dreigende overstroming

Tom Pauw was in 1995 onder de indruk van zijn deelname aan het noodteam dat besprekingen voerde met onder andere politie, brandweer en GGD over de dreigende overstroming en evacuatie. Dat geldt ook voor deze oud-burgemeester die leiding gaf aan het noodteam: “Ons uitgangspunt was dat wij absoluut niet wilde evacueren. We hebben een gigantische dijk om de gemeente waar het spoor overheen loopt en hadden bij het viaduct aan de oostkant het water tegen kunnen houden. Het was een fors probleem waarvoor we continu bij elkaar zaten en een vaste lijn hadden met de Commissaris van de Koningin Joan Leemhuis. Er heerste angst in het dorp, sommigen wilden hun spullen al naar de bovenverdieping verhuizen. Het was intensief, maar we hebben gezamenlijk het goede besluit genomen. Daarna speelde de dijkverzwaring een grote rol, bij Dijkvak 14 kwam de focus te liggen. Zelfs Koningin Beatrix is nog naar Sliedrecht gekomen om het hoogstpersoonlijk in ogenschouw te nemen.”

Derde Merwedehaven

Herinneringen genoeg. Een bom uit de Tweede Wereldoorlog begin jaren negentig ter hoogte van Verheij –het bleek een blindganger- en de problemen rond de Derde Merwedehaven waar asbest werd opgeslagen. “Leo van Andel van de Werkgroep Derde Merwedehaven kon dat vanuit zijn hijskraan met een

verrekijker precies volgen aan de overkant. Goed dat dit gebeurde door de werkgroep en PS hield dit onderwerp ook nauwlettend in de gaten. Ook de Betuwelijn was stevig aan de orde. Wij moesten de vinger aan de pols houden om daar zo goed mogelijk uit te komen, gelet op de eventuele geluidsoverlast. Geluidsschermen waren ons deel, evenals een nieuw viaduct over de A15 langs onze bebouwde omgeving. Wel jammer dat die geluidsschermen niet beter worden schoongemaakt.”

“Rond het oude bedrijventerrein Nijverwaard, waar IKEA nog was gevestigd, speelde ook nog de winkelsluitingswet. Er dreigde daar een zondagsluiting, iets wat een deel van de politieke partijen en ik onacceptabel vonden. In die tijd is de scheiding ontstaan tussen het noorden van de A15 waar zondagsopenstelling werd toegestaan en ten zuiden ervan niet. Ik vond de Nijverwaard trouwens niet om aan te zien. Rommelig als zichtlocatie. Het was mij een lief ding waard als dit bij de ontwikkeling van het Noord-Oost Kwadrant anders zou gaan. Dat het er aan de gevelzijde goed, adequaat en netjes uit zou zien. Dat was mijn bemoeienis met het bestemmingsplan, ik ben er nog steeds trots op als ik er langsrijd. De invulling van de bedrijven is daarna uitstekend verzorgd door wethouder Remco van de Ven.”

Ons volkslied

“Goede herinneringen heb ik aan het Baggerfestival en de mensen erachter zoals Arie in 't Veld (Rabo) en Machiel Pranger (AH) in die tijd. Een hele mooie herinnering is dat ik aan de kade stond bij de draaiende emmerbaggermolen Friesland en een man aan mij vroeg; ‘Kent u dit geluid? Het is een prachtig lied, het is ons volkslied’. Het staat symbool voor de betrokkenheid van de gemeenschap bij hun dorp. Dat is de verbinding met PS dat in die tijd ook een prima rol speelde in de betrokkenheid van de bewoners bij het dorp, dat sprak een deel van de bevolking aan en het is mooi dat zij door die partij in de raad werden vertegenwoordigd. Ik vond Hanny Visser toen al een goed raadslid, prima dat ze later wethouder is geworden. Al met al kijk ik met veel plezier terug op mijn periode in Sliedrecht, ook op de progressieve en kritische houding van PS, dat vond ik alleen maar goed. Ik wens daarom PRO Sliedrecht alle goeds voor de toekomst.”

Burgermeester Sliedrecht
1991 - 2001

‘Ik waardeerde hun nieuwe geluid en vasthoudendheid’

Foto: Richard van Hoek

Martin Boevée (74) was Sliedrechts burgemeester van 2002 tot 2012. Daarvoor was hij o.a. raadslid en wethouder in Woerden en dertien jaar burgemeester van de gemeente Loenen aan de Vecht. Na zijn burgemeesterschap was hij tijdelijk voorzitter van Voedselbank-Kledingbank Sliedrecht, voorzitter van Stichting Vrienden van de Moestuin, bestuurslid Stichting JA en initiatiefnemer jongerenproject ZomerOndernemer. Nu woont hij met zijn vrouw in Zierikzee en is eigenaar van M.B. Advies, een organisatieadviesbureau dat adviseert en bemiddelt tussen ondernemers, particulieren en overheden.

“Leefbaar Sliedrecht was het nog toen ik aantrad. Mij werd verweten dat ik ze te veel ruimte gaf, maar ik vind dat je je in de raad in alle openheid moet kunnen presenteren. Ondanks dat ik het niet altijd eens was met hun stellingname. Dat geldt voor alle partijen, iedereen moet zijn standpunt kunnen toelichten, je moet als burgemeester respectvol boven de partijen staan.”

“Wij woonden met veel plezier in het centrum en hadden veel contact met iedereen. Dat ik dan vaak te horen kreeg ‘jij bent

onze burgervader’, daar ben ik nog steeds trots op. Je moet vertrouwen geven en vertrouwen krijgen in het contact met de burger. Misschien heb ik het soms te veel gedaan. Je kan niet iedereen tevredenstellen. Communiceren met de burger kun je beter te vroeg dan te laat doen. Waar ik slecht tegen kon, was als wethouders of raadsleden door een ‘politiek spel’ schade werd berokkend. Daar moet je zorgvuldig mee omgaan, ik nam ze dan in bescherming, ze verdienen respect.”

‘Lastige burgemeester’

“Leefbaar Sliedrecht heeft in 2003 een motie ingediend over de Derde Merwedehaven en daarmee het gezondheidsbelang van de bevolking goed vertaald en gediend, samen met de Stichting Derde Merwedehaven. Naast de Derde Merwedehaven hadden we ook te maken met de Stort van Troost, HVC en DuPont/Chemours. Het gevolg was dat ik werd gezien als een ‘lastige burgemeester’, en daarop werd aangesproken door de bestuurders van de omliggende gemeenten en provincie. Toch heeft het idee sluiting gaandeweg postgevat en door samen met de Stichting Derde Merwedehaven het gezamenlijke gevoel te uiten, heeft dit na een burgeractie geleid tot een vroegtijdige sluiting van de Derde Merwedehaven.” Een gezamenlijke druk en protest vanuit de samenleving had zijn resultaat. “Inmiddels had ik de reputatie gekregen van een te activistische burgemeester in de regio en ook bij de provincie. Zo werden onze bezwaren tegen uitstoot en lozing door DuPont/Chemours gebagatelliseerd. Ik heb nu nog weleens spijt dat

**Met zijn bekende strenge
glimlach stond Burgermeester
Boevée het toe dat Donald
Duck ook werd toegelaten in
de gemeenteraad nadat hij niet
meer welkom was op de de Ark
van Noach die in de haven lag.**

we dat toen niet verder hebben doorgezet. Wat mij goed deed was dat, niet alleen PRO Sliedrecht, maar alle fracties over de inzet voor de ‘overkant’ bij het werkbezoek van Commissaris Franssen hebben gezegd; ‘kom niet aan onze burgermeester’, het ging over de inwoners van Sliedrecht. Ik ben ervan overtuigd dat die ‘activistische houding’ ertoe heeft geleid dat de hogere overheid en andere overheden mij wilden afremmen en mij op moment liever kwijt dan rijk waren.” Financiële, economische belangen speelden de hoofdrol. De schuldvraag, leugens en bedrog waren (nog) niet aan de orde.

Meebewegen

“Het activisme zie ik terug bij PRO Sliedrecht, zo heeft Hanny Visser in haar functie als wethouder hele goede dingen gerealiseerd in de welzijnsportefeuille, maar ook zij is teveel afgeremd in haar functioneren, meerdere keren kan ik me heugen. Het wil niet zeggen dat ik geen kritiek heb op PRO Sliedrecht, er spelen in Sliedrecht zaken die onontkoombaar zijn en dan moet je toch kunnen meebewegen. Zo vond ik het wel een goed idee om sportvelden en woningbouw binnen bepaalde grenzen, in combinatie met een recreatief

knooppunt aan de overkant te realiseren, daar wilde PRO Sliedrecht toen niets van weten. Geen aantasting van het landelijk gebied! Bewegen en keuzes maken, is uitgaande van een participatieproces, communicatietraject en betrokkenheid onontbeerlijk.

Ondanks de goede herinneringen aan mijn tijd in Sliedrecht, werd het aan het einde toch nog onaangenaam. “Een anonieme brief die in het AD werd gepubliceerd over het twee jaar daarvoor georganiseerde Baggerfestival, zette mij in een kwaad daglicht”. Het ingeschakelde onderzoeksbureau Hoffmann (fraude en integriteitsschendingen) rapporteerde met één slotzin: De burgemeester treft geen blaam. Op bestuurlijk niveau liep niet alles op rolletjes. “Ik heb alles geprobeerd wat in mijn vermogen lag om de zaak weer op de rails te krijgen. Na de verkiezingen kwamen steeds meer ‘politieke portefeuilles’ op mijn schouders terecht, wijkplatforms, milieu, woonboulevard, het Maritieme Plaatje. Bij mijn bezoek aan de Commissaris deelde hij de opvatting dat de burgemeester liefst geen politieke portefeuilles moest beheren en mijn verzoek een onderzoek te doen naar de organisatie door een waarnemend burgemeester, periode drie maanden, inwilligde. Het was Hanny Visser die mij later het signaal gaf: “Martin: “wij vinden dat het jou te veel schade berokkend”. De feitelijke aanleiding tot vertrek laat zich raden. Ik hield de eer aan mijzelf.

PRO Sliedrecht 50 jaar

“Ondanks dat PRO Sliedrecht en ook de VVD mij aanvankelijk goed hebben gesteund, werd ik in de raad uiteindelijk te weinig ondersteund. Ik begrijp het wel, de tijd tikte verder en PRO Sliedrecht wilde de volgende termijn het college in, wat ook is gebeurd. Dat is goed geweest!

“Over PRO Sliedrecht dacht ik tijdens mijn burgemeesterschap al dat het goed zou zijn als ze deel uit gingen maken van het college. Ik waardeerde hun nieuwe, inhoudelijke en kritische, geluid en vasthoudendheid. Een fractie betrokken bij de samenleving. Met name met Hanny en Timo heb ik goed contact gehad en nog steeds. PRO Sliedrecht viert nu hun 50-jarig jubileum en zijn volgens mij nog lang niet klaar.

Kom maar op PRO Sliedrecht! Blijf jezelf als politieke stroming bewijzen, blijf in beweging!

Burgermeester Sliedrecht
2002 – 2011

‘Ik heb ze zien groeien als partij, er is grote potentie’

Bram van Hemmen was Sliedrechts burgemeester in de periode 2012 -2020. Daarna werd hij burgemeester van Hoeksche Waard, waar hij en zijn gezin wonen en willen blijven wonen. Een virtueel burgemeesterschap, het viel samen met de coronaperiode. Ook was hij 10 uur(!) burgemeester van Hillegom omdat de benoemde burgemeester niet aanwezig kon zijn op het moment suprême. Na een waarnemend burgemeesterschap in Midden-Delfland neemt zijn carrière een wending; hij is net gestart als zelfstandig ondernemer voor de ruimtevaartsector.

Om bij het einde te beginnen, Bram van Hemmen houdt wel van een onorthodoxe aanpak: “Ik ben op 28 maart 2020 in Sliedrecht gestopt en drie dagen later begonnen in Hoeksche Waard. Een echt afscheid is er door corona nooit geweest, jammer. Ik kon het pas loslaten toen Jan de Vries burgemeester werd. Maar de verbondenheid met Sliedrecht blijft; drie van mijn vijf kinderen hebben een Sliedrechtse partner. Ik kom er graag om te zien wat er verandert en wat hetzelfde blijft. Bovendien heb ik goede herinneringen aan die periode.”

Deug je wel?

“Voor PRO Sliedrecht is een burgemeester iemand om flink tegenaan te duwen. Maar ook van ‘o wee als je aan onze burgemeester komt’. Het is sowieso een partij die een drive heeft voor rechtvaardigheid, eerlijkheid en (hun) waarheid. Ook voor het opkomen voor kwetsbaren en het kwetsbare. In mijn waarneming is hun kracht tegelijk ook hun zwakte. Dat heb ik gemerkt in het begin, want door mijn CDA-identiteit waren ze bang dat het conservatieve de overhand zou krijgen.

Timo Pauw zei in dat begin: ‘Het ligt niet aan jou, maar mijn burgemeester ben je niet, dat is Boevée’. Ze waren wel lekker duidelijk. Ik heb ze gevraagd mij een kans te geven, heb me moeten bewijzen. Dat was niet makkelijk. Ik ging uit eigen beweging naar KNOTS om de handen uit de mouwen te steken en naar Elektra of naar het Tuinfeest, waar ik langer bleef omdat ik een band zo goed vond. Het was een begin van acceptatie, maar voor PRO Sliedrecht geldt; “...deug je wel? Ben je geen voorbijganger, met je stadse fratsen. Wij zeuren niet over die kerkklokken, maar laat ons onze gang gaan.”

Over Hanny Visser, zij werd wethouder in 2014: “Hanny is de belichaming van de ziel van PRO Sliedrecht. Een groot hart voor de kwetsbaren en met onorthodoxe ideeën, ik had er waardering voor. Wel iemand die haar zin doordreef, ook als ambtenaren het anders zagen. Maar ze was een goede wethouder, laat dat duidelijk zijn. Omschakelen van oppositie naar besturen was voor de partij niet makkelijk, het gebeurde met wisselend succes.”

2018: Dat het formaat 2 x A1 niet hetzelfde is als A0 leverde een flinke discussie op tussen ons en de burgermeester.

Doe jij het maar

“Hanny kreeg het PFAS dossier toebedeeld en dat is een lastige. We zijn daarin samen opgetrokken en ik heb waardering haar aanpak, mede door haar is het PFAS probleem van Chemours stevig op de provinciale agenda gekomen. Wel is het zo dat je coalities moet bouwen en daar had ze moeite mee; ze vertrouwde de provincie niet. Ze was wel zo realistisch dat als er met de provincie moest worden gepraat, ze het aan mij overliet want ze kon niet voor haarzelf instaan. ‘praat jij maar met die gasten’. Toch werd het constructief, kijk maar waar we nu zijn. En daar

wil ik Hanny graag de credits voor geven, ze stapte over haar reserves heen en speelde het spel goed. Het bedrijf moet stoppen met PFAS lozingen dat is nu heel is duidelijk. Goed om te zien dat het probleem van plaatselijk naar de regio, landelijk en Europees niveau is opgeschaald.”

Een beetje veel voor één dag

“Dat het in 2020 is misgelopen op 14 februari weet ik nog goed en vind ik erg jammer. Diezelfde dag had ik het tweede sollicitatiegesprek in Hoeksche Waard en ging het fout met de Drechtstedelijke samenwerking. Was een beetje veel voor één dag. De oorzaak was een vertrouwenskwestie met Gerrit Venis in een hoofdrol. Een man voor wie ik veel respect heb, ik heb gezien hoe toegewijd hij was met de struikelstenen. Maar PRO Sliedrecht bleef intern te veel in de oppositierol, door deze kwestie hadden de andere coalitiepartijen er genoeg van en zegden het vertrouwen op. Hanny Visser was het liefst gebleven, maar volgens de politieke wetten kan dat niet. Zo hard is de politiek, ik vond het erg voor haar want zo was ze ook nog eens haar baan kwijt, buiten haar schuld. Tegelijk: we moesten door, de politiek bepaalt.”

Mijn wens

“Mijn conclusie is dat er genoeg kansen zijn voor PRO Sliedrecht. Leiderschap is belangrijk, Mark Verheul was eerst aan het zoeken, maar ook hem heb ik net als Hanny zien groeien. Landelijk zien we dat lokale partijen de toekomst hebben, maar soms te weinig pragmatisch zijn, zoals PRO Sliedrecht over het bouwen aan de overkant. Ik heb ze zien groeien als partij, er is grote potentie. Dat PRO Sliedrecht groeit in volwassen leiderschap voor de komende vijftig jaar is mijn wens voor de partij.”

Burgermeester Sliedrecht
2012 – 2020

‘PRO Sliedrecht weet raadsinstrumenten goed in te zetten’

Jan de Vries (58) is Sliedrechts burgemeester sinds april 2021. Daarvoor is hij vijf jaar gemeenteraadslid geweest in Graafstroom, drie jaar Statenlid van Zuid-Holland en acht jaar Tweede Kamerlid voor het CDA. Jan de Vries heeft een passie voor zorg, onderwijs en voor ondersteuning van mensen die kwetsbaar zijn of zich in kwetsbare omstandigheden bevinden.

Vanwege die passie is hij onder andere lid van de Raad van Toezicht van Stichting Leger des Heils Welzijns- en Gezondheidszorg en Stichting Leger des Heils Jeugdbescherming en Reclassering. Daarnaast is hij voorzitter van stichting Het Juridisch Loket dat gratis juridisch advies geeft aan mensen met een laag inkomen.

Fenomeen

Een burgemeester spreekt zich nooit uit over de partijen in de gemeenteraad. Dat houdt hem niet tegen zijn licht te laten schijnen op de jubilerende partij. “PRO Sliedrecht bestaat vijftig jaar, we mogen dan wel spreken van een fenomeen. Ik ken lokale partijen al uit het verleden, maar PRO

Sliedrecht heeft bewezen dat een lokale politieke partij geen eendagsvlieg hoeft te zijn. En daarmee een positie heeft verworven, zeker gezien de grote van de partij, in het politieke landschap en in de lokale gemeenschap.”

“Je ziet de laatste tijd steeds meer lokale partijen ontstaan. Daarmee waren ze bij PRO Sliedrecht hun tijd ver vooruit. Ze verrijken het politieke landschap. Het is een prestatie als je dat vijftig jaar volhoudt. Als onpartijdig voorzitter van de raad zie ik ze niet anders dan de andere partijen. Ik zie dat zij hun verantwoordelijkheid nemen en meedraaien in het voorzitterschap van de beeldvormende en oordeelsvormende vergaderingen.”

?

Gesprek met de samenleving

“Ik weet dat PRO Sliedrecht zich in het verleden druk heeft gemaakt om de Derde Merwedehaven en het gevaar van asbest, nu is Chemours en het PFAS-probleem een belangrijk speerpunt. Dat geldt gelukkig voor de hele raad. Ook woningbouw is een issue, zowel binnenstedelijk als in de polder. We hebben er goede debatten over in de raad, ook hier is sprake van een grote maatschappelijke betrokkenheid. Ik vind dat de betrokkenheid bij de plaatselijke politiek in Sliedrecht groot is, veel insprekers en goed bezochte bewonersavonden. Het lokale bestuur leeft in Sliedrecht. Dat is ook goed voor de politieke partijen die wat er leeft in onze samenleving kunnen vertalen in hun standpunten, zo ontstaat er een rijk politiek debat. PRO Sliedrecht doet daarin actief mee. Door er een breder gesprek van te maken, een gesprek in en met de samenleving. Dat brengt me op de orde van de vergaderingen. PRO Sliedrecht hecht aan het dualisme, een eigenstandige rol van de raad als hoogste orgaan.”

“PRO Sliedrecht kent de procedures goed en laat dat ook goed blijken tijdens de vergadering. De raadsleden zijn gretig als het gaat om het inzetten

van de raadsinstrumenten en bedreven in het maken van moties en amendementen. En op het gemeentekantoor stapelen de technische vragen zich soms aardig op. Het zal mij niets verbazen als dat vijftig jaar geleden ook al zo ging. Het verklaart misschien ook wel De Waakhond als naam van hun toenmalige partijblad.”

Nog een eigenschap van PRO Sliedrecht waar ik hen in herken is de communicatie met de burger. Het is belangrijk dat je contact zoekt met de inwoners in steeds nieuwe vormen en zo echt verbinding maakt tussen de samenleving en de politiek. Actief zelf eropuit gaan, zichtbaar en benaderbaar zijn, dat is van meerwaarde voor de lokale politiek.”

Jong

“Wat PRO Sliedrecht goed doet en gelukkig ook de andere partijen, is verjonging in de raad. Verjonging en vernieuwing representeert de bevolking beter. Ik zie een goede mix van een aantal oude rotten, jonge mensen en de groep ertussenin. Ik heb veel respect voor die nieuwe generatie, want (burger) raadslid zijn vraagt veel van je. We steunen elkaar daarin, de onderlinge verhoudingen in de raad zijn goed. Verschillen van mening mogen er zijn, juist in de raad moet daarom respectvol het debat worden gevoerd. Samen bouwen we zo aan de toekomst van Sliedrecht. PRO Sliedrecht draagt daar in onze raad al vijftig jaar aan bij, ten dienste van onze Sliedrechtse gemeenschap. Daar heb ik veel respect voor.”

Een laatste overeenkomst met PRO Sliedrecht, Jan de Vries zegt dit niet zelf, is zijn inzet voor mensen met een laag inkomen, kwetsbaren en mensen in kwetsbare omstandigheden. De Waakhond weet hoe PRO Sliedrecht denkt over deze onderwerpen en ziet de overeenkomsten wel degelijk. Een onpartijdig voorzitter van de raad kan en mag zich op die manier niet uitlaten over één partij, maar De Waakhond kan behalve blaffen en grommen soms ook kwispelen.

**Burgermeester Sliedrecht
2021 – heden**

BAGGER JE EIGEN DORP EENS UIT

PROGRESSIEF SLIEDRECHT

ALS JE HART VOOR JE DORP HEBT LEES JE DEZE FOLDEREENS RUSTIG DOOR!

Politiek daar bemoei ik me niet mee. Dit is een uitspraak die vaak te horen is als je met mensen over politiek begint. Is dat wel terecht? Wij vinden van niet. De politiek bemoeit zich toch ook met u?

Over veel zaken in uw dagelijks leven wordt door de politiek beslist. Denkt u maar aan woningbouw, milieü, belastingen, woonomgeving, verkeer, ouderenbeleid en Sliedrecht groot of klein om maar een paar dingen te noemen.

U heeft toch ook zodat u zich er wel mee móét bemoeien?

Sinds 1974 bemoeien de mensen van Progressief Sliedrecht zich met de plaatselijke politiek. In het belang van u en uw dorp. U kunt ons steunen door lid te worden. Als lid van Progressief Sliedrecht kunt u zelf mee denken en mee beslissen. **LAAT OOK UW STEM HOREN IN DE PLAATSELIJKE POLITIEK!**

JA, ik word lid voor F10,- per jaar
 JA, ik word steunlid voor F2,50 per jaar

- Leden hebben stemrecht en kunnen de fractievergaderingen bijwonen.
- Steunleden ontvangen eveneens leden De Waakhond.

NAAM:
 ADRES:
 TELEFOON:

U kunt ook bellen naar onze secretaris Johan Blokland, hij is dagelijks te bereiken op telefoon nr. 19473

PROGRESSIEF SLIEDRECHT
 LEEUWERKINGEL 48
 3382 NJ SLIEDRECHT
 TEL. 01840-19473

1974 - 2024 in beeld

‘Je hoeft geen politicus te zijn, maar wel het beste willen voor je dorp’

Mark Verheul is sinds 2020 naast gemeenteraadslid ook fractievoorzitter van PRO Sliedrecht. Hij is trots op zijn jubilerende partij en op zijn zus Claudia, ook zij maakt als gemeenteraadslid deel uit van de partij. In het dagelijks leven is hij Kwaliteitsfunctionaris Brandveiligheid bij ASVZ. Hij ziet toekomst voor de partij waar je volgens hem geen politicus voor hoeft te zijn (‘Dat ben ik niet’) en een hoge opleiding is niet nodig (‘Die heb ik ook niet’).

“Het toeval wil dat op 13 april, als we op de Kerkbuurt staan om ons jubileum te vieren, het precies 12 jaar geleden is dat ik een jeugddebateer bijwoonde in Elektra. Ik was toen 19 en had een hoop kritiek op hoe het er in Sliedrecht politiek aan toe ging. Om er zelf deel van uit te maken, was geen moment in mij opgekomen. Wel werd ik, onder andere door Peter de Borst, benaderd of het niet wat voor mij zou zijn.

Wat ik toen heb gedaan, adviseer ik iedereen die erover denkt invloed uit te oefenen en werkelijk wat te veranderen. Bezoek eerst eens de vergaderingen in de raadszaal, daar leer je het meest van. Je ziet dan 21 individuele mensen die het beste met Sliedrecht voor hebben en er samen uit proberen te komen om dat te bereiken. Het was voor mij aanleiding om van de bank af te komen in plaats van alleen maar te roepen.

Bij PRO Sliedrecht, met de beroemde slogan ‘Hart voor je dorp’, voelde ik mij het meest thuis. Vanuit

de steunfractie werd ik gevraagd burgerraadslid te worden in 2016. In 2018 begon mijn eerste termijn als raadslid. Ik zei toen nog in een interview: ‘Ik ben het schip dat er voor zorgt dat je er komt, maar ik ben niet de kapitein. Dat is nu dus veranderd, ik ben verantwoordelijk voor de koers van de partij. Ik blijf erbij, je hoeft er geen politicus voor te zijn, maar wel het beste willen voor je dorp.

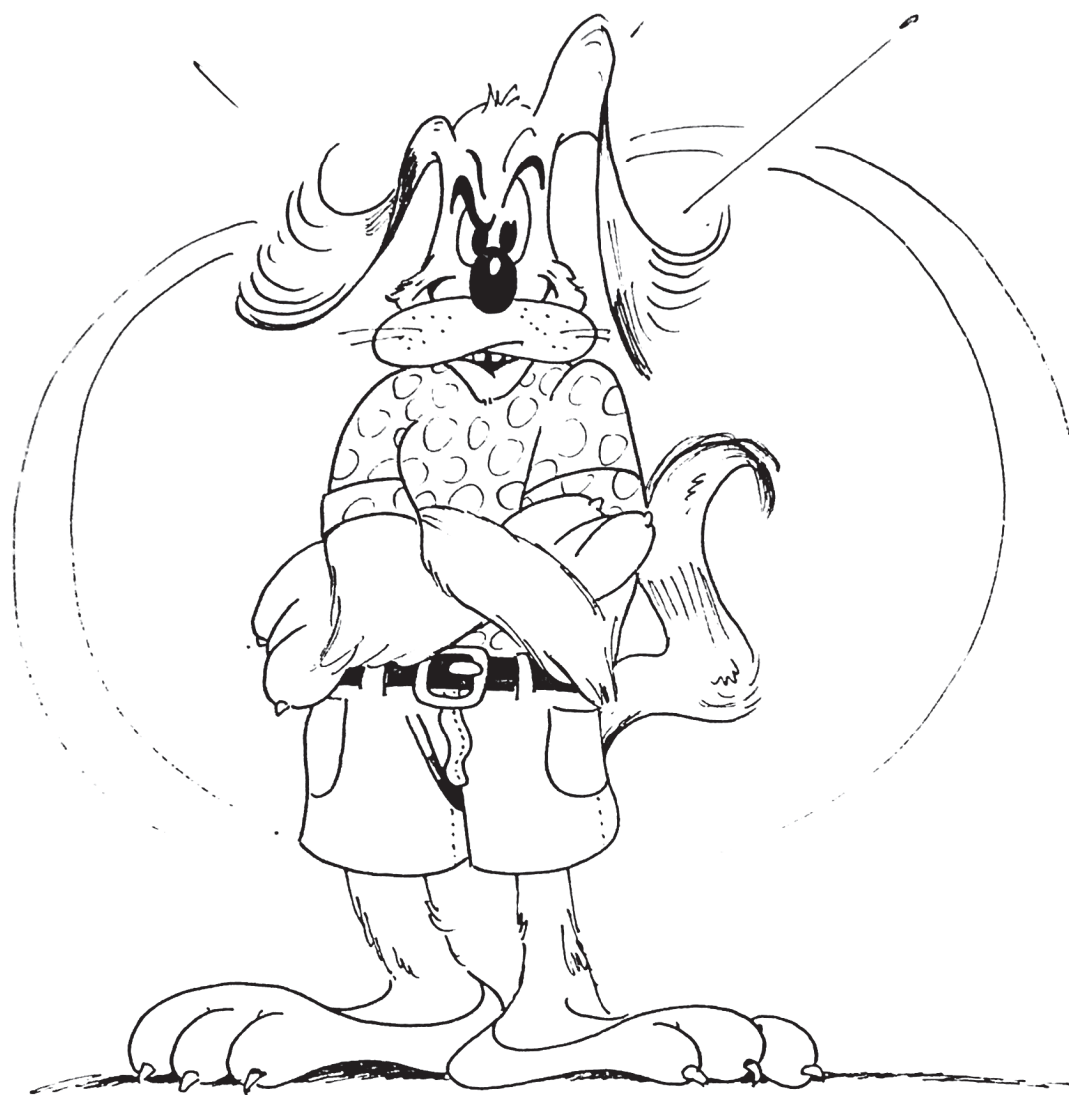
Een van onze principes was niet bouwen in Sliedrecht-Noord. Als het als democratisch besluit toch moet gebeuren, dan gaan we voor zoveel mogelijk groen en geel. Wat we vreemd vinden is dat er meer woningen moesten komen om de voorzieningen in stand te houden en nu de voorzieningen zoals een sporthal, zaalcentrum en een buitenbad moeten wijken om meer woningen mogelijk te maken...

Voor mijn fractiegenoten heb ik nog wel een boodschap. Als fractievoorzitter krijg je 70 a 80 euro meer vergoeding per maand. Ik ben daarvan wel 40 euro kwijt aan paracetamol voor de hoofdpijn die ik ervan krijg (haha). Maar serieus; het is veel werk. Gelukkig is de sfeer goed in de fractie en het blijft een eer om fractievoorzitter te zijn. Voor wie interesse heeft om, net als ik vroeger, bij onze partij te komen: wij zijn een partij waar je anders mag stemmen dan de rest. Het bestaat niet dat je over alle onderwerpen hetzelfde denkt.

In de nabije toekomst hebben we de ambitie om in een nieuw college te komen. Want wees eerlijk, als je deel uitmaakt van het college heb je de meeste kans om iets te bereiken voor je dorp.

PERIODIEK VOOR PROGRESSIEF SLIEDRECHT

de WAAKHOND

IN DIT NUMMER: ●Bonkelaar
●Afval
●Kruideniers en Woningbouw
●Peter Kraaijeveld uit de Politiek?

DE WAAKHOND is een uitgave van PROGRESSIEF SLIEDRECHT nr.3 sept.1989